

مطالعه میزان آلودگی و شدت ضایعات کبدی ناشی از مهاجرت لاروهای تنیا هیداتیژنا در گوسفند

حسین نورانی^۱، خداداد پیرعلی خیرآبادی^۱، محمد مهدی داودپور^۲، مهدی سلیمی^{۳*}

۱_ گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد ۲_ دانش آموخته یا دانشجوی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: mehdisalimi69@yahoo.com

مقدمه و هدف: سیستمی سرکوس تنیاکولیس مرحله لاروی تنیا هیداتیژنا می باشد که حضور آن در نشخوارکنندگان اهلی و وحشی در سراسر جهان گزارش شده است. این سیستمی سرکوس یک انگل شایع گوسفند در ایران می باشد. هدف از انجام این مطالعه تعیین میزان آلودگی و شدت ضایعات کبدی ناشی از مهاجرت لاروهای تنیا هیداتیژنا در گوسفند می باشد.

مواد و روش کار: این تحقیق بر روی لاشه ۳۴۰ گوسفند انجام گرفت که ۲۵۹ راس در کشتارگاه نجف آباد و ۸۱ راس در کشتارگاه صنعتی جوققان ذبح شده بودند. بعد از ذبح حیوانات، محوطه صدری، شکمی و سطح سروری ارگان ها جهت یافتن کیست های سیستمی سرکوس تنیاکولیس بررسی شد و تعداد کیست ها و محل آن ها ثبت گردید. جهت مطالعه خصوصیات میکروسکوپی مسیرهای مهاجرت لارو تنیا هیداتیژنا در بافت کبد، بر اساس مشخصات ماکروسکوپی از تعدادی از آن ها نمونه برداری و اسلایدهای آسیب شناسی به روش متداول تهیه شدند.

نتایج و بحث: در مطالعه ماکروسکوپی میزان آلودگی به سیستمی سرکوس تنیاکولیس در کشتارگاه صنعتی جوققان و نجف آباد به ترتیب ۳۰ مورد (۳۷٪) و ۶۵ مورد (۲۵/۴۸٪) بود. این کیست ها در نواحی آناتومیکی مختلف مشاهده شد که شامل کبد، مزانتر، چادرینه، پرده صفاق و دیافراگم بود. کبد گوسفندان آلوده چندین کانال ماریچ به رنگ سفید متمایل به خاکستری نشان دادند. در بررسی هیستوپاتولوژی نکروز کازئوز و آهکی شدن در ناحیه مرکزی کانال های مهاجرت وجود داشت. تعداد زیادی سلول های ماکروفاژ و غول پیکر در اطراف منطقه نکروز مشاهده شد. این ساختارها توسط بافت همبند کلاژنه که در آن لنفوسیت ها و پلازما سل ها نفوذ کرده بودند، احاطه شده بود. جهت طبقه بندی شدت ضایعات کبدی در کشتارگاه صنعتی جوققان، تعداد کانال های مهاجرت در سطوح کبد شمارش شده و به سه درجه خفیف (کم تر از پنج مسیر مهاجرت)، متوسط (بین پنج تا ده مسیر مهاجرت) و شدید (بیشتر از ده مسیر مهاجرت) طبقه بندی گردید که به ترتیب در ۷۶/۱۹٪، ۱۹/۰۵٪ و ۴/۷۶٪ از موارد مشاهده شد. نتایج این مطالعه نشان داد که آلودگی با لاروهای تنیا هیداتیژنا می تواند باعث ضرر اقتصادی گردد و برنامه های کنترل این بیماری توصیه و تأکید می شود.

واژه های کلیدی: تنیا هیداتیژنا، سیستمی سرکوس تنیاکولیس، ضایعات کبدی، گوسفند

بررسی اثر چند گیاه دارویی بر روی رشد باکتری سودوموناس آئروژینوزا

رضا سپاهی^{۱*}، احسان سپاهی^۲، فرج الله شهریاری احمدی^۳، سعید طریقی^۴، عبدالرضا باقری^۵

۱_ دانشجوی دکتری دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد ۲_ گروه بیوتکنولوژی و به نژادی گیاهی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

۳_ گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: rsepahik@gmail.com

مقدمه و هدف: سودوموناس آئروژینوزا یک باکتری فرصت طلب دارای قدرت بیماریزایی در انسان، حیوانات و گیاهان است. این باکتری یکی از مهمترین عوامل عفونت های بیمارستانی در طیف وسیعی از بیماران دارای نقص سیستم ایمنی شامل مبتلایان به بدخیمی ها، سیستمیک فیبروزیس، سوختگی ها و... است. همچنین سویه های مختلف این باکتری می توانند در حیواناتی که سیستم ایمنی شان تضعیف شده علائم مشابه ایجاد کرده و موجب مرگ میزبان شوند. ایجاد بیوفیلم توسط باکتری موجب مقاوم شدن آن در برابر بسیاری از آنتی بیوتیک ها شده است لذا لزوم تحقیق بیشتر جهت پیدا کردن جایگزین های مناسب به جای آنتی بیوتیک ها، احساس می شود.

مواد و روش کار: در این تحقیق اثر پنج گیاه دارویی بر رشد این باکتری مورد بررسی قرار گرفته است. بخش های مختلف پنج گیاه آویشن، اکالیپتوس، زیره سبز، سیر و کندل، خشک شده و سپس عصاره آنها استخراج شد. در ادامه میزان ممانعت این عصاره ها از رشد در محیط های کشت جامد و مایع و در غلظت های مختلف از عصاره ها بررسی شد.

نتایج و بحث: نتایج حاصله از هر دو نوع محیط کشت تصدیق کننده یکدیگر بودند. آویشن و زیره همیشه اثر کشندگی بر باکتری داشته و رشد را کاملاً متوقف کردند. اکالیپتوس در غلظت های مختلف باعث کاهش رشد باکتری نسبت به شاهد شد. عصاره کندل در تمام موارد موجب افزایش رشد باکتری گردید. براین اساس نتیجه گیری می شود که آویشن و زیره برای کنترل باکتری در محیط های بیمارستانی و آزمایشگاهی بسیار مناسب اند.

واژه های کلیدی: سودوموناس آئروژینوزا، آویشن، زیره سبز، رشد باکتریایی